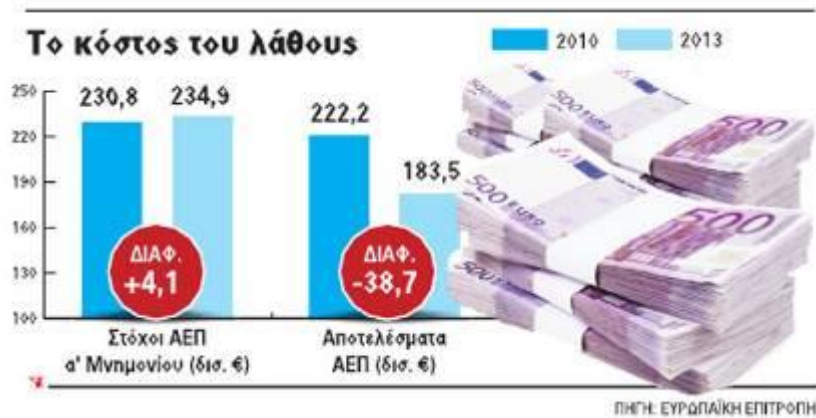

ΠΡΟΣΦΑΤΑ το ΔΝΤ παραδέχθηκε πως το 1ο Μνημόνιο που εφαρμόστηκε για τη διάσωση της Ελλάδας απέτυχε καθολικά, γιατί σχεδιάστηκε λάθος και βασίστηκε σε εσφαλμένες υποθέσεις εργασίας. Δεν προχώρησε όμως σε αποτίμηση του πραγματικού κόστους ενός τόσο τραγικού λάθους.

Μία πρώτη αξιολόγηση του τραγικού λάθους του α' προγράμματος διάσωσης της Ελλάδας αποπειράθηκαν τρεις ερευνητές του Κέντρου Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών (Τηλέμαχος Ευθυμιάδης και Σωτήρης

Παπαϊωάννου) και του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης (Παναγιώτης Τσίντζος), οι οποίοι στη μελέτη τους με τίτλο «Η οικονομική ανάπτυξη στην Ελλάδα: Το κόστος ενός αποτυχημένου Προγράμματος Προσαρμογής», που δημοσιεύτηκε πρόσφατα στην οικονομική επιθεώρηση «Applied Economic Letters», εκτίμησαν πως το κόστος αυτό ισοδυναμεί με 9 δισ. ευρώ σε βάθος τριετίας (δηλαδή 3 δισ. ετησίως έως και το 2013).

Ωστόσο, πρόκειται για μία μάλλον υποτιμημένη εκτίμηση του λογαριασμού που τελικά κατέβαλε αδικώς υπέρ των πιστωτών της η Ελλάδα. Χωρίς να εξετάσουμε εδώ τη μεθοδολογία της εν λόγω έρευνας, θα ακολουθήσουμε τον πλέον σύντομο και απλό δρόμο υπολογισμού του κόστους αυτού, που δεν είναι άλλος από τη σύγκριση των στόχων του α' προγράμματος με τα αποτελέσματα που έχουμε μέχρι και φέτος στην εξέλιξη της οικονομικής δραστηριότητας, δηλαδή στη μεταβολή του ονομαστικού ΑΕΠ της χώρας.

Από την αντιπαραβολή αυτή προκύπτει πως ενώ το 1ο Μνημόνιο προσδοκούσε κάμψη του ΑΕΠ το 2011 αλλά άνοδό του την επόμενη διετία με συνολικό αποτέλεσμα την αύξηση του ΑΕΠ στην τριετία 2010-13 κατά 4,1 δισ. ευρώ, η τελική κατάληξη ήταν να μειωθεί το ΑΕΠ κατά 38,7 δισ. ευρώ, δηλαδή αθροιστικά υπήρξε απόκλιση στόχου και αποτελέσματος περίπου 43 δισ. ευρώ, που ισοδυναμεί με το αληθινό κόστος της τριετίας και μόνον. Γιατί μία εξαρχής εσφαλμένη πολιτική η οποία καθορίζει τον πρόσθετο δανεισμό, το κόστος από το «κούρεμα» των ομολόγων, τα πολλαπλασιαστικά φαινόμενα από την ανεργία κ.ο.κ. δεν μπορεί παρά να καθρεφτίζεται στην εξέλιξη του ΑΕΠ των επόμενων ετών, αλλά είναι λογικό να συνεχίζεται και πέραν της τριετίας.

Συνεπώς, το πραγματικό κόστος του λάθους του ΔΝΤ και της τρόικας είναι το λιγότερο πενταπλάσιο αυτού που εκτίμησε η πανεπιστημιακή έρευνα και ισοδυναμεί με το κόστος της ανακεφαλαιοποίησης των ελληνικών τραπεζών που επιβαρύνει το χρέος του ελληνικού κράτους.